

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

(Fodor)

Cim:

Budapest élelmiszerellátása

Forrás:

Kezdet 1958

(Hely)

(Idő) V.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy

381.631

Hely

Idő

1958 u

Személy

Helyszám

A budapesti élelmiszer fronton naponta 1,850.000 állandó lakosról és mintegy 60,000 ideiglenesen a fővárosban élő fogyasztóról gondoskodnak. Ha ehhez hozzászámoljuk a környékről bejáró tanulókat és dolgozókat, 2 millióra növekszik ez a szám. Ezekután érthető, hogy Budapest élelmiszer forgalma a múlt évben az ország összforgalmának 36,8 százalékát jelentette, a vendéglátóipar és üzeméktéztes forgalma pedig az országosnak 34,7 százaléká volt.

Ha a számok mögé tekintünk, érdekes összehasonlításokat tehetünk. A napi 490–520 tonnás kenyérfogyasztás átlagosan egy 102 tengelyes tehervonatnak felel meg naponta és 365 szerelvénynak évente. Az évi 120 millió liter tejfogyasztásból csaknem 21 hold területű, 1 méter mélységű tavat lehetne létesíteni. Minthogy egy tyúk évente 60–70 tojást ad, összesen 2,5 millió tyúk gondoskodik Budapest tojásellátásáról. Ha az összes fontosabb élelmiszerek egész mennyiségét számítjuk át vagonokra, akkor az egy évi élelmiszermennyiség elszállításához olyan hosszú tehervonatra lenne szükség, amely Budapesttől Párizsig érne.

Hogyan élmezik hát Budapestet, amely nem önálló és csak kis zöldövezettel rendelkezik. Az elmúlt évben átlagosan 54–56.000 kat. hold mezőgazdasági területet hasznosítottak. Ebből 27–28 000 kat. hold szántó, 11 000 kat. hold kert és gyümölcs, 1200–1300 kat. hold pedig szőlő volt.

A főváros közvetlen környékét jelentő 30 kilométeres sugarú körből kerül ki az összes felhozott gyümölcsfélék 42 és a zöldség 52 százaléka. Budapest közvetlen környékéről kapjuk a salátá, zöldhagyma, borsó, retek 41–50 százalékát. A paraj, uborka, zöldség, sóska 51–60 százalékát, a zöldpaprika, kelkáposzta, paradicsom, zöldborsó, karalábé 60–70 és a gomba 80 százalékát.

Szabolcs burgonyát és almát ad. Makó vöröshagymát, de kapunk belőle Pest megyéből és Bács-Kiskunból is. Kelkáposztát és karalábét ugyancsak Szabolcs és mellette Szatmár szállít. A szőlő pedig jórészt a gyöngyösi, az alföldi, a dunántúli és az északkelet-magyarországi borvidékekről jön. Ribizkével, málnával, földieperrel és egressel főleg a Dunazug hegyvidéke szolgál.

Bár a főváros élelmiszerellátása folyamatos és zavartalan, a kereskedelemnek mégis vannak problémái. Ezekről beszélgettünk el Földesi Miklóssal, a Közért Zöldség és Gyümölcseosztó Vállalat áruforgalmi osztályának vezetőjével.

— Elsősorban a szerződések terén van jelentős változás — mondotta —. A Szövetség mint felvásárló kereskedelmi szerv módosította a szállítási szerződéseket.

— Azelőtt negyedévre szóló szállítási megállapodásokat kötöttünk. Most a Szövetség csakis esetenként, az egyes áruajták megjelenésére vállal kötelezettségeket. Ez bizonyos nehézségeket okoz. Az elmúlt évben a Közért és a kiskereskedelmi vállalatok közvetlenül is vásárolhattak a termelőtől. Ebben az évben a legfőbb szervek — a Belkereskedelmi Minisztériummal egyetértve — ezt megtiltották. Így azután teljesen a Szövetszre vagyunk utalva, mint egyetlen engedélyezett felvásárló szervre.

— Az elmúlt években rugalmas volt az áruellátás. Negyedévenként 4–5000 vagon árut vásároltunk. Erre most nincs lehetőség. Nyitott kérdés, vajon a Szövetség hogyan tud eleget tenni szállítási kötelezettségeinek, hogyan tudja kielégíteni a jelentkező igényeket. Véleményünk szerint a zöldség- és gyümölcseosztásnak ilyen korlátok közé szorítása nem segíti elő az áruforgalmat. Mi természetesen minden lehetőt elkövetünk, hogy beleilleszkedjünk az új helyzetbe és biztosítani tudjuk az áruellátás zavartalanságát.

Egy másik probléma, a göngyöleg kérdés megoldásáról Földesi Miklós a következőket mondotta:

— Régóta szorgalmazzuk, hogy az árut a felvásárlási helyről már göngyölegben szállítsák Budapestre. Mindezeideig azonban ezt nem sikerült elérni. Az áru túlnyomó része vagonokba ömlesztve érkezik a fővárosba. A göngyölegtelepről voltunk kénytelenek ládát szerezni, ami a szállításban késedelmet okozott, emellett igen költséges. Ezenkívül egészségügyi szempontból is helytelen az árunak ömlesztett állapotban való szállítása, mert a vagonok nagyrésze nemcsin fertőtlenítve és a fogyasztó négy ízben is lapátolt élelmiszert kap. Ezért állandóan szorgalmazzuk a Szövetsznel, hogy az árut ládába csomagolják, mert ez megkönnyítené a szállítást és megakadályozná a minőségromlást is.

A beszélgetés után rövid sétát tettünk a Nagyvásártelepen, ahol szinte hegyekbe tornyosulnak a zöldségfélék és a gépkocsik hosszú sora szünet nélkül szállít az üzletekbe. Horváth Ferenc, a Nagyvásártelep igazgatója elmondotta, hogy a primőr árak késői megjelenése nem okozott gondot, mert az elmúlt évből megfelelő mennyiséget tartalékoztak.

A Nagyvásártelepen, amely egyszerre 200 vagon képes befogadni, szorgos kezek foglalkoznak az áruval. A csarnok falán hatalmas táblán olvasható: „Magad is fogyasztó vagy, te is a szép, egészséges zöldséget, gyümölcset szereted. Ilyet várnak tőled Budapest dolgozói”. A Nagyvásártelep dolgozói mindent elkövetnek, hogy a fogyasztó asztalára egészséges, tiszta, jól kezelt áru jusson.

(Fodor)